

[Arne Melchior]

der, hvor tilsvarende forslag har været behandlet herinde. Vi har gjort opmærksom på, at sagen har mange sider og mange aspekter, men ved overvejslen af, hvad der er mere nødvendigt end andet, er CD for længst kommet til det resultat, at adgangen til at indgå den slags aftaler må afskaffes. For dette er der i CDs nuværende gruppe 5 stemmer; der er altså én, som indtager et andet standpunkt. Dette har jeg oplyst over for forslagsstillerne til dette lovforslag for mange måneder siden, og det er derved den dag i dag.

CD vil både ved sit medarbejderskab og ved sin stemmeafgivning medvirke til, at denne sag bliver løst så snart som muligt, og i konsekvens heraf stemmer vi naturligvis også for lovens gennemførelse ved afstemningen ved tredje behandling i dag.

Hr. Voigt sagde, at han håbede, at det ville vi gøre. Det håb behøvede han jo ikke at nære, eftersom hr. Voigt naturligvis har læst betænkningen, og dér står det på tryk. Ikke desto mindre tillod hr. Voigt sig en række uforkammetheder over for mit parti, bl. a. var der tale om valgrussel. Hr. Voigt er vidende om, at CD har meddelt sin positive stilling til dette lovforslag for mange måneder siden i pressemeddelelser, i artikler og her fra talerstolen samt i direkte forhandlinger bl. a. med hr. Voigt. Hr. Voigt ved, at stillingen har været uændret, også efter at statsministeren muligvis har ringet med valgklokkerne. Hr. Voigt trøstede os med, at det behøvede vi ikke at være bange for. Vi har ikke den trøst nødvendig, da vi ikke er bange for noget sådant. Vi har intet kendskab til, hvad statsministeren i givet fald ville gøre, men CD-mæssigt ville det passe os udmærket med et ideologisk valg, det ville vi med glæde kaste os ud i, og jeg ser med tryghed hen til vort resultat efter et sådant valg. Vi har altså ikke hr. Voigts trøst behov, og vi har ikke ændret standpunkt, efter at disse udtalelser fra statsministeren, som hr. Voigt henviser til, kom frem.

Vi har yderligere meddelt vort standpunkt klart og tydeligt til hr. Voigt – og det er uændret til denne dag – længe før det radikale venstres standpunkt til den endelige afstemning om lovforslaget var kendt. Også dette ved hr. Voigt. Ikke desto mindre har han tilladt sig heroppefra at tale om, at der hos CD var tale om uklarhed, om en vending, ja,

sågar om uhæderlighed. Jeg vil gerne opfordre hr. Voigt til at komme herop og meddele, om de tilsagn, jeg har givet ham og hans parti og andre, der har interesseret sig for dette lovforslag – her tænker jeg især på forslagsstillerne – har stået til troende fra start til mål eller hr. Voigt kan påvise én eneste gang, hvor vi i denne sag har skiftet standpunkt. Det er ikke min opgave her at holde forsvartale for det radikale venstres standpunkttagen i denne sag, det har hr. Bolvig jo gjort på sit partis vegne, men jeg vil da også forbeholde mig retten til at ændre mening, og jeg ved, at det gælder de fleste, undtagen formodentlig fremskridtspartiet, som bare har ét standpunkt, og det er ligeud, ligegyldigt om man så kommer hjem med en blodig tud, men det er dets problem. Jeg vil forbeholde mig retten til at lade mig overbevise enten af nye synspunkter i den konkrete sag eller af andre omstændigheder, som jeg og mit parti må prioritere højere for samfundets skyld. Jeg er nemlig slet ikke overbevist om, at borgerne i dette land ville være begejstrede for et valg på denne sag, men CD-mæssigt ville det være helt o.k., og jeg antager, at hr. Voigt går herop og bekræfter, at siden januar måned har der kun været én meddelelse fra CD, og det er, at vi stemmer for det lovforslag, der blev fremsat og førstebehandlet her i november måned.

Hr. Voigt talte meget om, hvad han fik sig nogle billige grin over. Det er jo hans private sag. Jeg vil indrømme, at når hr. Voigt taler, er der ikke meget at grine ad. Der kunne være en del at ærgre sig over, men det stadium har jeg for længst forladt. Ikke desto mindre forventer jeg så megen hæderlighed af hr. Voigt, at han går herop og redresserer sine udtalelser fra før.

Og så skal jeg bare gentage – da der har været gentagne misforståelser i medierne – så det ikke er muligt for nogen at være i tvivl, at CD med 5 mand rejser sig og stemmer for dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Jeg tror ikke, at jeg er den eneste, der har været i tvivl om, hvor CD har været henne i denne sag. Det har man jo som almindelig avislæser og almindelig radiolytter kunnet erfare, men jeg skal da erkende, at hr. Arne